

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ว่าด้วยการบริหารความเสี่ยง
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ และรองรับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการบริหารความเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“คณะกรรมการของหน่วยงาน” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ความเสี่ยง” หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

“การบริหารจัดการความเสี่ยง” หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้มหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สื่อสารแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยและส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนดเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงกลั่นกรองและให้ข้อเสนอแนะ

การบริหารจัดการความเสี่ยงตามวรรคหนึ่ง มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั้งมหาวิทยาลัย และควรมีลักษณะ ดังนี้

(๑) ต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ครอบคลุมความเสี่ยงให้ครบถ้วน

(๒) ผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งหมายความรวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

(๓) สนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในการดำเนินงานของหน่วยงานทุกระดับของมหาวิทยาลัย
ข้อ ๕ ให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ
อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) การสร้างสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย
- (๒) วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม
- (๓) การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๔) การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๕) การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ
- (๖) การรายงานและการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้หน่วยงานทุกระดับภายในมหาวิทยาลัย มีการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้สอดคล้อง
กับนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย โดยให้เสนอแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีต่อคณะกรรมการของหน่วยงาน เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนเสนอต่อมหาวิทยาลัย และให้รายงานผล
การดำเนินงาน กิจกรรม และมาตรการควบคุมความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
ต่อมหาวิทยาลัยตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีมอบหมายรองอธิการบดีคนหนึ่ง และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การจัดทำยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
การบริหารจัดการความเสี่ยง และโดยเฉพาะให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงตามนโยบายและทิศทางการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ตามข้อ ๑๒

(๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

(๓) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงต่ออธิการบดีเพื่อเสนอ
ต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาตามลำดับอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๔) ทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

นอกจากแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว มหาวิทยาลัยต้องกำหนดเจ้าของประเด็น
ความเสี่ยง เพื่อให้รับผิดชอบ ติดตาม รายงาน หรือส่งสัญญาณความเสี่ยง เพื่อควบคุมความเสี่ยงของ
มหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรืออธิการบดี
เสนอชื่อจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

(๓) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบตามข้อ ๗ เป็นกรรมการและเลขานุการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกตาม (๒) อย่างน้อยคนหนึ่งต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับ
ระบบสารสนเทศ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยง
ทางไซเบอร์

อธิการบดีอาจเสนอแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ก็ได้

ข้อ ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกตามข้อ ๘ (๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี
และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติทั่วไป

- (ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (ข) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (ค) มีความเป็นอิสระ สามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเที่ยงธรรม
- (ง) มีความเป็นกลาง ไม่มีส่วนได้เสียกับมหาวิทยาลัย
- (จ) สามารถอุทิศตนและเวลาให้กับมหาวิทยาลัย

(๒) ลักษณะต้องห้าม

- (ก) เป็นผู้มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ไม่ว่าในขณะดำรงตำแหน่งหรือภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
- (ข) เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรสของกรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี
- (ค) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (ง) เป็นคู่สัญญา หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
- (๘) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

ในกรณีที่กรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทน ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและทิศทางการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้มหาวิทยาลัยรับไปดำเนินการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๒) กลั่นกรองแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มหาวิทยาลัยเสนอมาตามข้อ ๖ เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ
- (๓) กลั่นกรองรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มหาวิทยาลัยเสนอมาตามข้อ ๖ เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง หรือแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง

/(๔) ให้คำปรึกษา...

(๔) ให้คำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

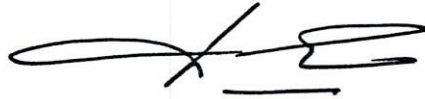
(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิต รัตนานุกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์